

250

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 maja 1949 r.

o obowiązku prowadzenia ksiąg szczególnego typu przez podatników prowadzących przedsiębiorstwa cukiernicze i cukierniczo-kawiarniane, wydane co do §§ 23—29 ust. 1—3 i 5 w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego.

Na podstawie art. 84 i 85 ust. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 27, poz. 174 oraz z 1948 r. Nr 12, poz. 94 i Nr 52, poz. 413) oraz art. 1 dekretu z dnia 14 kwietnia 1948 r. o sposobie udowadniania przez podatników przychodów gotówkowych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 141) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w niniejszym rozporządzeniu:

- 1) paragrafy „rozporządzenia o księgach“ oznaczają paragrafy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1946 r. o księgach handlowych, uproszczonych i podatkowych, wydanego co do §§ 2—11 w porozumieniu z Ministrami Przemysłu oraz Apropowizacji i Handlu (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 65, poz. 365, z 1947 r. Nr 73, poz. 466 i z 1948 r. Nr 31, poz. 208);
- 2) paragrafy bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego rozporządzenia.

§ 2. 1. Przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają przedsiębiorstwa cukiernicze, które sprzedają na zewnątrz (na wynos) bądź do konsumpcji na miejscu wyroby, wyprodukowane w przeważającej części we własnej pracowni cukierniczej, bez względu na to, czy obok tego podawane są przyjęte zwyczajowo przy konsumpcji tychże wyrobów — napoje gorące i mrożone.

2. Nie podpadają pod przepisy niniejszego rozporządzenia przedsiębiorstwa cukiernicze, w których suma zakupu wyrobów cukierniczych obcej produkcji, przeznaczonych do sprzedaży w stanie niezmienionym, przekroczyła w roku ubiegłym 75% sumy ogólnego zakupu przedsiębiorstwa.

§ 3. 1. Przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają także przedsiębiorstwa „cukierniczo-kawiarniane“, które, prowadząc głównie sprzedaż artykułów, będących normalnie przedmiotem zbytu w przedsiębiorstwach cukierniczych, określonych w § 2, zajmują się także — przy równoczesnej sprzedaży napojów alkoholowych lub bez niej — sprzedażą artykułów gastronomicznych bez przerobu bądź po ich odręcznym przygotowaniu (zakąski) albo przetworzeniu na potrawy.

2. Nie podpadają pod przepisy niniejszego rozporządzenia przedsiębiorstwa, w których suma zakupu środków żywnościowych, przeznaczonych do sprzedaży w stanie niezmienionym, oraz surowców i środków żywnościowych, przeznaczonych do sprzedaży po odręcznym przygotowaniu albo przetworzeniu na potrawy, nie wliczając surowców, które mogą być również zużyte w pracowni cukierniczej, przekracza łącznie 50% sumy ogólnego zakupu przedsiębiorstwa.

D z i a ł I.

Księgi podatkowe.

§ 4. Podatnicy, prowadzący przedsiębiorstwa cukiernicze albo cukierniczo-kawiarniane, których obrót, osiągnięty w poprzedzającym okresie rachunkowym, obliczony w stosunku rocznym, nie przekroczył kwoty 6 milionów zł, obowiązani są prowadzić księgę podatkową Nr 9, zamiast ksiąg podatkowych, wymienionych w §§ 35, 37 i 38 rozporządzenia o księgach.

§ 5. Księgą podatkową Nr 9 jest księga zakupu dla przedsiębiorstw cukierniczych i cukierniczo-kawiarnianych.

§ 6. 1. W księdze podatkowej Nr 9 należy odrębnie wykazywać ilość zakupionych:

- 1) lemoniad, oranżady, wód gazowych i mineralnych;
- 2) piwa, porteru;
- 3) surowców do sporządzania napojów chłodzących;
- 4) kawy przeznaczonej do sporządzania napojów gorących;
- 5) herbaty;
- 6) napojów alkoholowych;
- 7) towarów obcej produkcji, zakupywanych celem wydatku do spożycia na miejscu lub sprzedaży na zewnątrz — w stanie niezmienionym;
- 8) cukru i syropu;
- 9) artykułów mącznych;
- 10) masła;
- 11) masła kakaowego i kokosowego;
- 12) pozostałych tłuszczów;
- 13) mleka;
- 14) jaj;
- 15) serów i twarogów;
- 16) śmietany i kremów;
- 17) owoców świeżych;
- 18) przetworów owocowych obcej produkcji;
- 19) drożdży;
- 20) maku;
- 21) pozostałych — poza drożdżami i makiem — dodatków i przypraw;
- 22) pozostałych artykułów używanych do produkcji przez pracownię cukierniczą, a nie wymienionych w pkt 8 — 21;
- 23) artykułów gastronomicznych nie wymienionych w punktach poprzednich, a przeznaczonych do sporządzania potraw lub do sprzedaży po odręcznym przygotowaniu (zakąski) — z tym, iż przy zakupie surowców lub towarów wymienionych w pkt 3, 6, 7, 21 — 23 należy w księdze wykazywać także rodzaj zakupionego surowca bądź towaru.

2. W księdze podatkowej Nr 9 należy odrębnie wykazywać wydatki na zakup — wraz z kosztami związa-

nymi z zakupem, figurującymi w dowodach (rachunkach) zakupu — następujących grup surowców bądź towarów:

- 1) napojów chłodzących i — jeżeli przedsiębiorstwo samo je produkuje — surowców do ich wytwarzania (ust. 1 pkt 1 — 3);
- 2) surowców do sporządzania napojów gorących, wymienionych w ust. 1 pkt 4 i 5;
- 3) napojów alkoholowych;
- 4) towarów obcej produkcji, wymienionych w ust. 1 pkt 7;
- 5) surowców podstawowych: cukru i syropu, artykułów mącznych, tłuszczów, wymienionych w ust. 1 pkt 10 — 12, nabiału, wymienionego w ust. 1 pkt 13—16;
- 6) owoców i przetworów owocowych, wymienionych w ust. 1 pkt 17 i 18;
- 7) dodatków i przypraw, wymienionych w ust. 1 pkt 19 — 21;
- 8) pozostałych artykułów zużywanych przez pracownię cukierniczą, wymienionych w ust. 1 pkt 22;
- 9) artykułów gastronomicznych, wymienionych w ust. 1 pkt 23.

3. W księdze podatkowej Nr 9 należy odrębnie wykazywać:

- 1) kwoty zmniejszające wydatki na zakup, jak bonifikaty, storna, zwroty, podając grupy towarów, których poszczególne zmniejszenie dotyczy;
- 2) wartość — według spisów remanentowych na początek i na koniec okresu rachunkowego — remanentów:
 - a) konserw, konfitur, soków i innych przetworów owocowych lub jarzynowych własnej produkcji,
 - b) gotowych wyrobów cukierniczych oraz półwyrobów — własnej produkcji

— wpisywaną do księgi w sumach ogólnych na początku i na końcu każdego okresu rachunkowego.

§ 7. Zapisów do księgi podatkowej Nr 9 należy dokonywać na podstawie oryginalnych dokumentów, jakimi są: rachunki dostawców, listy przewozowe, pokwitowania itp.; a jeżeli chodzi o zakupy dokonywane u rolników w warunkach, określonych w art. 86 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym — na podstawie dowodów wewnętrznych w przepisie tym określonych.

§ 8. Każdy przychód zakupionych surowców bądź towarów powinien być uwidoczniiony w księdze podatkowej Nr 9 najpóźniej następnego dnia po ich otrzymaniu bez względu na to, czy zakupu dokonano za gotówkę, czy na kredyt, zmniejszenia zaś zakupów powinny być uwidocznione najpóźniej następnego dnia po otrzymaniu od dostawcy odpowiedniego dokumentu (bonifikaty) lub zwróceniu dostawcy towaru.

§ 9. 1. Jeżeli zakupiony towar nadszedł przed otrzymaniem rachunku, to należy sporządzić najpóźniej następnego dnia po otrzymaniu towaru szczegółowy opis (dokument zastępczy), podając w nim datę przychodu towaru, imię i nazwisko (nazwę firmy) dostawcy, a nadto ilość i rodzaj towaru oraz w miarę możliwości jego cenę i sumę zakupu.

2. Na podstawie sporządzonego opisu, podpisanego przez podatnika i zaopatrzonego w datę sporządzenia, należy towar co najmniej ilościowo zaksięgować, sam zaś opis przechować; po otrzymaniu rachunku należy

dołączyć do niego sporządzony opis towaru, dokonując uzupełniających zapisów w księdze podatkowej Nr 9 najpóźniej do końca bieżącego tygodnia, nie później jednak niż ostatniego dnia bieżącego miesiąca.

§ 10. Z końcem każdego okresu rachunkowego księgę podatkową Nr 9 należy zamknąć.

§ 11. Przepisy §§ 12, 36 ust. 2 i 3, 43 i 45 rozporządzenia o księgach mają odpowiednie zastosowanie do podatników prowadzących przedsiębiorstwa cukiernicze albo cukierniczo-kawiarniane, obowiązanych do prowadzenia księgi podatkowej Nr 9, z tym uzupełnieniem, że remanenty surowców, dodatków i przypraw oraz nabywanych towarów powinny być sporządzane odpowiednio do grup zakupów wymienionych w § 6.

D z i a ł II.

Księgi uproszczone.

§ 12. Podatnicy, prowadzący przedsiębiorstwa cukiernicze albo cukierniczo-kawiarniane, których obrót osiągnięty w poprzedzającym okresie rachunkowym, obliczony w stosunku rocznym, przekroczył kwotę 6 milionów zł, obowiązani są prowadzić księgi uproszczone typu C zamiast ksiąg, wymienionych w § 25 lub §§ 35, 37 i 38 rozporządzenia o księgach.

§ 13. Księgami uproszczonymi typu C są:

- 1) księga zakupu dla przedsiębiorstw cukierniczych i cukierniczo-kawiarnianych;
- 2) księga przychodów i nakładów dla przedsiębiorstw cukierniczych i cukierniczo-kawiarnianych.

§ 14. Zapisami w księgach uproszczonych typu C należy obejmować nie tylko przychody i wydatki gotówkowe, lecz również takie przychody, które dopiero mają wpłynąć, jak i takie wydatki, których jeszcze nie poniesiono, jeżeli po stronie podatnika powstała z ich tytułu konkretna wierzytelność lub zobowiązanie, oparte na wystawionym lub otrzymanym dokumencie; w dniu zapłaty należy dokonać zarówno na tym dokumencie, jak i na dowodzie zapłaty, odpowiednią wzmiankę celem uniknięcia podwójnych zapisów.

§ 15. 1. Do ksiąg zakupu, stanowiących część składową ksiąg uproszczonych typu C, stosuje się przepisy § 6 z tym uzupełnieniem, iż wpisaniu do księgi podlega także wartość — według cen kosztu własnego — surowców i towarów obcej oraz własnej produkcji:

- 1) pobranych przez podatnika na potrzeby własne;
- 2) wydanych pracownikom w formie wynagrodzenia oraz z tą zmianą, iż w księdze tej należy:
- 3) wykazywać raz w miesiącu — po raz pierwszy według stanu ze spisów remanentowych sporządzonych na dzień założenia ksiąg uproszczonych typu C — wartość remanentów konserw, konfitur i innych przetworów owocowych lub jarzynowych własnej produkcji, przy czym obowiązek wykazywania w księdze na początku i na końcu okresu rachunkowego wartości remanentu gotowych i półgotowych wyrobów cukierniczych dotyczy również księgi zakupu, prowadzonej jako część składowa ksiąg uproszczonych;

4) wykazywać raz w miesiącu — na podstawie bieżących zakupów oraz miesięcznych remanentów, sporządzonych według zasad określonych w § 27 ust. 1 i 2 rozporządzenia o księgach — ilość i wartość zużytych do sprzedaży lub przerobu surowców, dodatków i przypraw oraz towarów, wyprodukowaną, jeżeli chodzi o ilość — odrębnie dla grup, wymienionych w § 6 ust. 1 pkt 1, 2, 4 — 6, 8 — 20, a jeżeli chodzi o wartość — odrębnie dla grup wymienionych w § 6 ust. 2.

2. Poza tym do księgi zakupu, o której mowa w ust. 1, mają zastosowanie przepisy §§ 7, 8 i 9 z tym uzupełnieniem, iż surowce i towary, wybrane przez podatnika na potrzeby własne lub wydane pracownikom w formie wynagrodzenia, powinny być wykazywane w księdze najpóźniej w ostatnim dniu tygodnia, w którym wydanie lub pobranie towaru (surowca) nastąpiło, nie później jednak niż w ostatnim dniu miesiąca.

§ 16. Księga zakupu, o której mowa w § 15, powinna być co miesiąc zamykana, w końcu zaś roku należy wyprowadzić w niej — na podstawie zużycia w poszczególnych miesiącach (§ 15 ust. 1 pkt 4) — ogólną wartość rocznego zużycia dla poszczególnych rodzajów surowców i towarów.

§ 17. Do księgi przychodów i nakładów dla przedsiębiorstw cukierniczych i cukierniczo-kawiarnianych należy zapisywać na podstawie dowodów, określonych w § 29 ust. 2 lit. a) — c) rozporządzenia o księgach oraz na podstawie innych odpowiednich dokumentów — nie później niż następnego dnia po dokonaniu transakcji:

1) przychody, podlegające podatkowi obrotowemu, z podziałem na:

- a) sprzedaż na zewnątrz (na wynos): oddzielnie wyrobów własnej produkcji po cenach hurtowych lub z udziałem rabatów i oddzielnie wyrobów własnej produkcji bez rabatu, jak również oddzielnie towarów obcej produkcji, tzw. handlowych, sprzedawanych w stanie niezmiennym,
- b) sprzedaż konsumcyjną na miejscu; jeżeli w przedsiębiorstwie stosowany jest dla kontroli kelnerów system maszyn kelnerskich, wykazujących także grupy towarów, lub tzw. system francuski (§ 29 ust. 1 pkt 3 i 4), to sprzedaż powinna być nadto podzielona na sprzedaż konsumcyjną wyrobów wytworzonych we własnej pracowni i pozostałą sprzedaż konsumcyjną,
- c) inne przychody,

2) przychody nie podlegające podatkowi obrotowemu;

3) kwoty zmniejszające przychody: bonifikaty, storna, zwroty — z podaniem rodzaju obrotów, których zmniejszenia dotyczą;

4) koszty prowadzenia przedsiębiorstwa — poza zakupem — z podziałem na:

- a) wynagrodzenia personelu zatrudnionego w pracowni cukierniczej,
- b) wynagrodzenia procentowe i stałe kelnerów,
- c) wynagrodzenia pozostałego personelu,
- d) świadczenia socjalne, koszty deputatów pracowniczych i uzupełniający podatek od wynagrodzeń pracowników,
- e) koszty energii obcej, zakupu drobnego sprzętu, materiałów ruchu, naprawy, materiały na napra-

wy z wyodrębnieniem kosztów poniesionych na pracownię cukierniczą i kosztów pozostałych,

- f) koszty przewozu oraz inne koszty związane z zakupem surowców i materiałów pomocniczych, nie objęte rachunkiem dostawcy,
- g) ogólne koszty sprzedaży,
- h) koszty działu konsumcyjnego,
- i) ogólne koszty administracyjne,
- j) nakłady i straty pozaoperacyjne: wydatki inwestycyjne, podatek dochodowy, kary, grzywny, ofiary itp.;

5) bonifikaty, zwroty itp. zmniejszenia dotyczące kosztów wymienionych w pkt 4, z podaniem rodzaju kosztu, którego poszczególne zmniejszenie dotyczy.

§ 18. Do księgi przychodów i nakładów dla przedsiębiorstw cukierniczych oraz cukierniczo-kawiarnianych należy wpisywać w sumach ogólnych raz w miesiącu, pod datą ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego:

1) wartość zużytych do produkcji lub sprzedanych:

- a) napojów i surowców do sporządzania napojów,
 - b) towarów obcej produkcji, zakupionych celem sprzedaży w stanie niezmiennym,
 - c) surowców pracowni cukierniczej,
 - d) artykułów gastronomicznych,
- wyprowadzoną na podstawie księgi zakupu dla przedsiębiorstw cukierniczych i cukierniczo-kawiarnianych;

2) wartość towarów pobranych przez podatnika na własne potrzeby i wartość deputatów pracowniczych, wyprowadzoną również na podstawie księgi zakupu.

§ 19. Podatnicy, prowadzący księgi uproszczone typu C obowiązani są prowadzićienne raporty finansowe, ujęte w oprawny blok z ponumerowanymi stronami, wykazujące codzienny przychód i rozchód gotówki oraz stan kasy, jak również wykazujące stan rachunku bieżącego w banku i obroty dokonane na rachunku bieżącym, zamiast dziennych raportów obrotów, o których mowa w § 29 rozporządzenia o księgach.

§ 20. Niezależnie od obowiązku sporządzenia remanentów miesięcznych, o których mowa w § 15 ust. 1 pkt 4, podatnicy, prowadzący księgi uproszczone typu C, obowiązani są na dzień założenia ksiąg oraz na koniec każdego okresu rachunkowego sporządzić z natury remanent wyrobów gotowych, półwyrobów, surowców, dodatków i przypraw, jak również towarów sprzedawanych w stanie niezmiennym (towarów handlowych), materiałów pomocniczych, materiałów ruchu i innych — według zasad, określonych w §§ 27 i 28 rozporządzenia o księgach, z tym uzupełnieniem, że remanenty surowców, dodatków i przypraw oraz towarów handlowych powinny być sporządzane według grup odpowiadających grupom zakupu.

§ 21. 1. Przepisy § 6 ust. 6, § 12 oraz §§ 31 — 33 rozporządzenia o księgach stosuje się odpowiednio do ksiąg uproszczonych typu C z tą zmianą, że kwotę odpisów amortyzacyjnych wprowadza się bezpośrednio do zestawienia wyniku rocznego oraz że obowiązek prowadzenia dziennych zestawień sprzedaży, o których mowa § 33 rozporządzenia o księgach, dotyczy jedynie podatników prowadzących księgi uproszczone typu C, których przedsiębiorstwa cukiernicze i cukierniczo-kawiarniane położone są w miastach wydzielonych z powiatowego związku samorządowego; za dokumenty, o których mowa w § 6 ust. 6, uważa się również wszelkiego rodza-

ju dowody, stanowiące podstawę do rozliczania podatnika z personelem obsługującym klientów, jak np.: kopie rachunków, wystawianych przez kelnerów klientom, zapiski dotyczące wyrobów, potraw i towarów, wydawanych do stolików dla konsumpcji na miejscu, taśmy maszyn kontrolnych kelnerów, kontrolki obrachunkowe kelnerów (przy systemie markowania sztonami) itp.

2. Od prowadzenia dziennych zestawień sprzedaży przez kelnerów zwalnia się tych podatników, prowadzących księgi uproszczone typu C, których przedsiębiorstwa położone są w miastach wydzielonych z powiatowego związku samorządowego, jeżeli w przedsiębiorstwach ich stosowany jest jeden z systemów kontrolnych, wymienionych w § 29 ust. 1, przy zachowaniu warunków określonych w tym przepisie oraz w § 29 ust. 3.

§ 22. Z końcem każdego okresu rachunkowego księgi uproszczone typu C należy zamknąć i wyprowadzić na ich podstawie roczny wynik działalności (zestawienie wyniku rocznego).

D z i a ł III.

Księgi handlowe.

§ 23. Księgi handlowe podatników, prowadzących przedsiębiorstwa cukiernicze lub cukierniczo-kawiarniane, powinny być tak prowadzone, aby także wykazywały:

- 1) ilość zakupionych surowców, dodatków i przypraw oraz towarów handlowych — odrębnie dla każdego z wymienionych w § 6 ust. 1 rodzajów względnie grup rodzajowych;
- 2) sumę zakupu surowców, dodatków i przypraw oraz towarów handlowych, podzieloną według grup, wymienionych w § 6 ust. 2;
- 3) kwoty zmniejszające wydatki na zakup, jak bonifikaty, storna, zwroty oraz oddzielnie koszty związane z zakupem, w miarę możliwości odrębnie dla każdej z grup wymienionych w pkt 2.

§ 24. 1. Księgi handlowe podatników, prowadzących przedsiębiorstwa cukiernicze albo cukierniczo-kawiarniane, powinny także wykazywać wyprowadzane przynajmniej raz w miesiącu — odpowiednio według grup, wymienionych w § 15 ust. 1 pkt 4 — ilość i wartość, według cen kosztu własnego — surowców, dodatków i przypraw oraz innych towarów, zużytych do wytwarzania lub bezpośredniej sprzedaży; obowiązek wyprowadzania sum miesięcznego zużycia dotyczy również konserw, konfitur, soków i innych przetworów owocowych lub jarzynowych własnej produkcji.

2. Podatnicy, prowadzący przedsiębiorstwa cukiernicze albo cukierniczo-kawiarniane, obowiązani są sporządzać na koniec każdego miesiąca spisy remanentowe artykułów, o których mowa w ust. 1; przepis powyższy nie dotyczy podatników, którzy zamiast systemu kontroli ilościowo-wartościowej, wprowadzonej niniejszym rozporządzeniem, stosują system kontroli ilościowej, określony w § 5 rozporządzenia o księgach.

§ 25. Księgi handlowe podatników, prowadzących przedsiębiorstwa cukiernicze lub cukierniczo-kawiarniane, powinny wykazywać ilość i wartość — według ceny kosztu własnego — poszczególnych rodzajów surowców, dodatków i przypraw, towarów obcej produkcji i innych materiałów, odpowiednio według grup wymie-

nionych w § 23, jak również wartość gotowych wyrobów i półwyrobów własnej produkcji:

- 1) pobranych przez podatnika na własne potrzeby;
- 2) wydanych pracownikom w formie wynagrodzenia.

§ 26. W księgach handlowych podatników, prowadzących przedsiębiorstwa cukiernicze lub cukierniczo-kawiarniane, powinny być odrębnie wykazywane co najmniej następujące rodzaje lub grupy kosztów:

- 1) wynagrodzenie personelu pracowni cukierniczej;
- 2) wynagrodzenie stałe i procentowe kelnerów;
- 3) wynagrodzenie personelu ekspedycji i sprzedaży;
- 4) wynagrodzenie pozostałych pracowników fizycznych i umysłowych, z podziałem na przypadające na pracownię i pozostałe działy przedsiębiorstwa; podział powinien być dokonany według miejsca zatrudnienia personelu lub w stosunku do ilości zużytego czasu na prace związane z pracownią i innymi działami;
- 5) świadczenia socjalne: przymusowe, umowne, zwyczajowe lub dobrowolne, oddzielnie personelu pracowni cukierniczej i oddzielnie pozostałych pracowników; podział powinien być dokonany — w braku dokładnych danych — w stosunku proporcjonalnym do wysokości wynagrodzeń, wypłacanych pracownikom zatrudnionym w pracowni lub przy pracach dotyczących pracowni, i wynagrodzeń, wypłacanych pozostałemu personelowi;
- 6) energia obca: a) prąd elektryczny, b) gaz, woda, para itd. — oddzielnie przypadające na pracownię cukierniczą oraz oddzielnie na cukiernię i cele ogólne;
- 7) materiały zużyte na cele ogólne pracowni i cukierni:
 - a) lód, paliwo i materiały pędne,
 - b) materiały na konserwację i naprawy dokonane we własnym zakresie oraz koszty konserwacji i napraw dokonanych przez osoby obce, z podziałem na pracownię cukierniczą i cukiernię (kawiarnię),
 - c) narzędzia, przyrządy, ruchomości, których całkowita wartość podlega jednorazowemu odpisaniu według przepisów o podatku dochodowym, nakrycia, bielizna stołowa, odzież zawodowa, opakowanie — z podziałem na pracownię i cukiernię (kawiarnię),
 - d) materiały oraz inne koszty — poza robocizną własną — związane z utrzymaniem środków transportu oraz koszty transportu nie liczone przez dostawcę w rachunku, lecz poniesione bezpośrednio przez podatnika, podzielone na pracownię cukierniczą i cukiernię (kawiarnię);

podziału kosztów wymienionych w pkt 6 i 7 należy dokonywać w myśl zasad księgowości; w razie istotnych trudności dopuszczalny jest podział kosztów w drodze szacunku,

- 8) podatki rzeczowe i inne daniny publiczne z wyjątkiem podatków: obrotowego, od spożycia i dochodowego, z podziałem na przypadające na pracownię cukierniczą i cukiernię, dokonywanym w stosunku, odpowiadającym stosunkowi obrotu ze sprzedaży wyrobów cukierniczych, wytworzonych we własnej pracowni cukierniczej, do pozostałych obrotów przedsiębiorstwa; udział wyrobów, wytworzonych przez pracownię, w obrotach osiągniętych ze sprzedaży konsumpcyjnej należy — w braku dokładnych danych — określać szacunkowo;

9) różne koszty ogólne:

- a) czynsz najmu lokalu, odrębnie pracowni cukierniczej i pozostałej części lokalu; w przypadku uiszczania czynszu w łącznej sumie za całość lokalu, podział powinien być dokonany w zależności od ilości zajmowanych przez pracownię i cukiernię pomieszczeń lub ich kubatury albo powierzchni,
 - b) ubezpieczenia, podróże, przejazdy, porto, telefon, koszty: prawne, bankowe, składki do organizacji zawodowych i inne ogólne koszty administracji;
- 10) coroczne odpisy na zużycie przedmiotów majątkowych, przeprowadzane co najmniej raz w roku — na dzień sporządzenia bilansu, oddzielnie pracowni cukierniczej i cukierni, w zależności od przeznaczenia amortyzowanego przedmiotu;
- 11) specjalne koszty prowadzenia cukierni: produkcje artystyczne i wokalne, dekoracja sali, czasopisma, koszty reklamy itp. koszty, związane z utrzymaniem lub zwiększeniem frekwencji w cukierni;
- 12) specjalne koszty sprzedaży: a) podatek obrotowy, b) podatek od spożycia, c) opakowanie, ekspedycja i przewozy towarów gotowych;
- 13) koszty i straty pozaoperacyjne oraz nadzwyczajne, zgrupowane co najmniej na dwóch odrębnych kontach, z których:
- a) jedno powinno obejmować: podatek dochodowy i inne podatki osobiste właściciela, kary pieniężne, grzywny, wydatki z lat ubiegłych, koszty organizacji związane z założeniem przedsiębiorstwa, koszty fuzji przedsiębiorstwa z innymi przedsiębiorstwami, koszty podwyższenia kapitału zakładowego, ofiary, dobrowolne składki na rzecz instytucji społecznych i dobroczynnych,
 - b) drugie: nakłady obiektów pozazakładowych, nakłady finansowe, odsetki i skonta udzielone, koszty likwidacji przedsiębiorstwa, straty na odbiorcach, dostawcach, wekslach protestowanych, niedobory kasowe i towarowe oraz inne straty na majątku obrotowym przedsiębiorstwa.

§ 27. 1. Księgi handlowe podatników, prowadzących przedsiębiorstwa cukiernicze albo cukierniczo-kawiarniane, powinny odrębnie wykazywać co najmniej następujące grupy przychodów:

- 1) sprzedaż na zewnątrz (na wynos):
 - a) wyrobów własnej produkcji po cenach hurtowych lub z udzielonym rabatem,
 - b) wyrobów własnej produkcji bez rabatu,
 - c) towarów handlowych,
 - 2) sprzedaż konsumcyjną na miejscu; jeżeli w przedsiębiorstwie stosowany jest dla kontroli kelnerów system maszyn kelnerskich, wykazujących także grupy towarów, lub tzw. — system francuski (§ 29 ust. 1 pkt 3 i 4), to sprzedaż powinna być nadto podzielona na sprzedaż konsumcyjną wyrobów wytworzonych we własnej pracowni i pozostałą sprzedaż konsumcyjną;
 - 3) inne przychody podlegające podatkowi obrotowemu.
2. Księgowanie bonifikat, zwrotów, storn, dotyczących przychodów, powinno odpowiadać grupom przychodów podanym w ust. 1.

§ 28. Przedsiębiorstwa cukiernicze oraz cukierniczo-kawiarniane, dokonujące sprzedaży towarów importowanych, wymienionych w art. 8 pkt 1 — 6 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U.

R. P. Nr 52, poz. 413), obowiązane są wykazywać zakup i sprzedaż tych towarów odrębnie od zakupu i sprzedaży innych towarów.

§ 29. 1. W przedsiębiorstwach cukierniczych oraz cukierniczo-kawiarnianych, prowadzących księgi handlowe, uważa się za należycie udokumentowane obroty ze sprzedaży konsumcyjnej w tych przypadkach, gdy niezależnie od innych dowodów prawem przepisanych — stosuje się jeden z następujących systemów kontroli utargów kelnerskich:

- 1) system markowania sztonami — pod warunkiem, że dla gotówki wpłacanej przez kelnerów przy wykupywaniu sztonów prowadzona jest dla każdego kelnera specjalna książeczka kontrolna, do której wpisuje się poszczególne wpłaty kelnera oraz sumę zwróconą mu w końcowym obrachunku dziennym z tytułu niewykorzystanych przezeń sztonów, przy czym zarówno bieżące zapisy w ciągu dnia, jak i rozliczenia końcowe — dzienne są przez kelnera cyfrowane;
- 2) system bloczkowy, przy którym kelner kwituje pobranie towarów specjalnymi bloczkami, uwidoczniającymi wartość według cen sprzedanych tych towarów, pod warunkiem, że bloczki ujęte są w oprawne kwitariusze oraz że są wypełniane w sposób przebitkowy (przez kalkę), a nadto, że zarówno bloczki, jak i kwitariusze, w których są one ujęte, oznaczone są numerem porządkowym oraz numerem stałym kelnera, jak również pod warunkiem, że dla każdego kelnera sporządzane jest w końcu dnia rozliczenie, zawierające numery wydanych przezeń bloczków i numery kwitariuszów, z których zostały one wydarte, oraz wynikającą z nich wartość ogólną towarów wybranych przez kelnera w ciągu dnia; rozliczenia te powinny być podpisane przez osobę je sporządzającą oraz przez kelnera;
- 3) system maszyn kelnerskich, pod warunkiem przechowywania przez przedsiębiorstwo taśm maszyn kontrolnych, zawierających wszystkie markowane przez poszczególnych kelnerów pozycje i podpisanych przez osobę prowadzącą kasę, a nadto pod warunkiem sporządzania protokołów utargów poszczególnych kelnerów, z wyszczególnieniem wpłaconych przez każdego z nich sum, które to protokoły powinny być podpisane zarówno przez osobę prowadzącą kasę, jak i przez kelnera;
- 4) system tzw. kontroli francuskiej, przy którym dla poszczególnych stolików prowadzona jest przez odpowiedni personel na specjalnych wykazach kontrola wydawanych kelnerom i zwracanych przez nich towarów, przy czym klientowi przed uregulowaniem przezeń należności wręczany jest „rachunek“ wystawiany nie przez kelnera, lecz przez wyznaczony do tego specjalny personel przedsiębiorstwa — pod warunkiem: a) że „rachunek“ sporządzany jest przebitkowo w specjalnych blokach i co najmniej zawiera: nazwę i adres przedsiębiorstwa, swój numer kolejny, nazwisko lub stały numer kelnera, specyfikację potraw i napojów, skonsumowanych przez klienta, z podaniem ceny policzonej klientowi za poszczególne pozycje rachunku, kwotę przypadającą kelnerowi za usługę oraz sumę ogólną rachunku, jak również podpis osoby, która rachunek sporządziła, oraz b) że wspomniane wyżej wykazy kontrolne są podpisywane zarówno przez osobę je prowadzącą, jak i przez kelnera.

2. W przedsiębiorstwach cukierniczych oraz cukierniczo-kawiarnianych, prowadzących księgi handlowe, w których żaden z wymienionych w ust. 1 systemów kontroli kelnerów nie jest stosowany, sprzedaż konsumcyjna powinna być udowodniana — niezależnie od innych dowodów wymaganych przez przepisy prawne — dziennymi zestawieniami sprzedaży, o których mowa w § 6 ust. 2 rozporządzenia o księgach; nie dotyczy to podatników prowadzących przedsiębiorstwa cukiernicze lub cukierniczo-kawiarniane, na których ciąży obowiązek udowodnienia przychodów gotówkowych kopiami kwitów z bloczków kasowych urzędowego nakładu, pod warunkiem, że w przedsiębiorstwach tych sporządza się codziennie — oddzielnie dla każdego kelnera — rozliczenia, zawierające numery kwitów (od — do) wydanych przez poszczególnego kelnera klientom i ogólną sumę przez kelnera zainkasowaną, podpisane przez osobę sporządzającą rozliczenie oraz przez kelnera.

3. Po zakończeniu każdego dnia w przedsiębiorstwach cukierniczych oraz cukierniczo-kawiarnianych, prowadzących księgi handlowe, powinny być sporządzane ogólne wykazy utargów kelnerskich, zawierające sumy utargów poszczególnych kelnerów — z podaniem ich imienia i nazwiska lub numeru stałego — oraz sumę ogólną sprzedaży konsumcyjnej, podpisane przez osobę prowadzącą kasę i wszystkich kelnerów, zatrudnionych danego dnia w przedsiębiorstwie.

4. Zwalnia się od obowiązku udowodnienia przychodów gotówkowych ze sprzedaży konsumcyjnej kopiami z bloczków kasowych urzędowego nakładu te przedsiębiorstwa cukiernicze oraz cukierniczo-kawiarniane, w których klientowi wręczane są rachunki, o których mowa w ust. 1 pkt 4, wystawiane nie przez kelnerów, lecz przez specjalny personel przedsiębiorstwa, a zawierające wszystkie dane, w przepisie tym określone.

5. Pozostała sprzedaż towarów w prowadzących księgi handlowe przedsiębiorstwach cukierniczych i cukierniczo-kawiarnianych, nie obowiązujących do udowad-

niania przychodów gotówkowych kopiami kwitów z bloczków kasowych urzędowego nakładu, powinna być udowodniana — niezależnie od innych dowodów, wymaganych przepisami prawnymi — dziennymi zestawieniami sprzedaży, o których mowa w § 6 ust. 2 rozporządzenia o księgach, prowadzonymi przez sprzedających w sposób w tym przepisie określony.

D z i a ł IV.

Przepisy końcowe.

§ 30. Przepisy §§ 14 — 18, § 19 ust. 1 i 2 oraz §§ 21 — 23 rozporządzenia o księgach stosuje się odpowiednio w odniesieniu do podatników, prowadzących księgi podatkowe i uproszczone, przewidziane niniejszym rozporządzeniem, przepisy zaś działu I rozporządzenia o księgach z wyjątkiem przepisów § 5, do podatników prowadzących księgi handlowe szczególnego typu dla przedsiębiorstw cukierniczych i cukierniczo-kawiarnianych z tym uzupełnieniem, że remanent towarów obcej produkcji, przeznaczonych do sprzedaży w stanie niezmiennym, jak również remanent surowców, dodatków i przypraw oraz artykułów gastronomicznych powinien być podzielony odpowiednio do grup wymienionych w § 24.

§ 31. Wzory ksiąg, o których mowa w dziale I i II niniejszego rozporządzenia, ustali zarządzenie Ministra Skarbu, wydane na podstawie art. 29 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym. Zarządzenie to ogłoszone zostanie w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

§ 32. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1949 r.

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*